

παῦτα πλέον εὐαρέστους ἀναμνήσεις, νὰ τὴν ἐπιβεβαιώσῃ τὴν φιλοστοργίαν τῶν τέκνων τῆς, καὶ νὰ προξενήσῃ καὶ εἰς αὐτὰ τὴν μεγαλητέραν σωματικὴν, νοσητικὴν, καὶ θρησκευτικὴν ὠφέλειαν; Πολλὰ ὁμως, παραδιδόμεναι εἰς τὰς μωρίας καὶ τὰς εὐθυμίας τοῦ κόσμου, δὲν εὐκαιροῦν ἀπὸ τοὺς περιπάτους, τὰ συμπόσια, τὰ θέατρα, καὶ τοὺς χοροὺς, διὰ νὰ ἐνασχοληθῶσι εἰς τοιαῦτα οἰκιακὰ χρέη· δὲν στοχάζονται καθῆκον αὐτῶν νὰ πλησιάζωσιν εἰς τὴν κοιτίδα τοῦ τέκνου των, νὰ θηλάζωσιν, ἢ νὰ ἐνδύωσι καὶ νὰ ἐκδύωσιν αὐτό. Ἀλλ' ἂν ἡ μητρικὴ περὶ τὰ τοιαῦτα ἐπιμέλεια καὶ ἡ πρωτοσωτικὴ ἐπαγρύπνησις εἰς τὰ τέκνα των δὲν συμφωνεῖ μὲ τὰς μωρὰς ιδέας τοῦ κόσμου, συμφωνεῖ ὁμως καθ' ὅλα μὲ τὸν ὀρθὸν λόγον, μὲ τὴν φύσιν, μὲ τὸ αἶσθημα τῆς ἀνθρωπότητας, μὲ τὸ συμφέρον, καὶ μὲ τὴν ἠθικὴν. Τὸ ν' ἀφίνη τις ἐκουσίως καὶ χωρὶς ἀνάγκην τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων του εἰς ἄλλους, ὅχι μόνον δὲν εἶναι ἴδιον γονεῶν, ἀλλὰ καὶ ὅπως διόλου ἀπάνθρωπον καὶ σκληρόν.

Ἀρακάλυψις τοῦ βουπνεμβολισμοῦ.

Ὀφείλομεν εὐγνωμόνως νὰ στοχάζωμεθα, ὅτι καὶ τῶν βρυτινῶν δεινῶν, εἰς ὅσα ἡ ἀνθρωπότης ὑπόκειται, ὑπαρχει ἐλπίς· θεραπείας, καθότι πολλῶν ἀνιάτων ποτὲ νόσων ἀνεκαλύφθησαν τὰ κατάλληλα ἱατρικά.

Εὐλογίας κατ' εὐφημισμὸν ἐνομάζομεν τὰ λοιμώδη τῶν παιδιῶν ἐξανθήματα. Τοῦ θανατηφόρου τούτου νοσήματος ἡ ἀρχὴ μένει ἀδηλος, μολονότι τινὲς ὑποθέτουν, ὅτι πατρὶς τῶν εὐλογιῶν εἶναι ἡ Κίνα ἢ ἡ Ἰνδική. Δύσκολον εἶναι νὰ κρίνῃ τις πόσῃ φθορὰν ἐπέφερε τὸ πάλαι ἡ νόσος αὕτη ἐξολοθρεύσασα εἰς βραχὺ διάστημα καίρου ὁλόκληρα ἔθνη ἐν Ἀμερικῇ, καθὼς καὶ ἐν Ῥωσίᾳ λέγεται ὅτι εἰς ἓν ἔτος ἀπέθανον ἀπὸ τὰς εὐλογίας δύο ἑκατομμύρια.

Πρὸς θέρηκεϊαν τόσον βαρεῖς νόσου ἔγιναν κατὰ καιροὺς πολυάριθμοι προτάσεις, ἀλλὰ τὸν μέγιστον κατὰ τῆς ἀσθενείας ταύτης θρίαμβον χρεωστοῦμεν εἰς τὸν ἱατρὸν Ἐδουάρδον Ίννερον, ὅστις πρῶτος κατὰ τὸ 1798 μετεχειρίσθη τὸ βούμπιον, ἀνεκαλύψας τοῦτο εἰς κόμην τινὰ πλησίον τῆς πόλεως Βρίστολ, παρὰ χωρικῆς νεανίδος, ἣτις ἐνηττολεῖτο ἀμέλγουσα εἰς γαλακτοπωλεῖον, καὶ λέγουσα ὅτι δὲν ἐφοβεῖτο τὰς καθολικὰς εὐλογίας, καθότι εἶχεν ἐκβάλει, τὰς ἀγλαδινὰς· ὁλόγος οὗτος ἔκαμε θαθεῖαν ἐντύπωσιν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Ίννερου, καὶ ἦτο μία τῶν αἰτιῶν, αἵτινες παρεκίνησαν αὐτὸν νὰ σπουδάζῃ τὴν φύσιν τῆς εἰρημένης νόσου. Τὸ ἐξάνθημα τοῦτο γεννᾶται ἐπὶ τῆς θηλῆς τοῦ ζώου, ὅθεν κολλῶσιν αὐτὸ οἱ ἀμέλγοντες· ὁμοίαι δὲ φλυκτὲναι ἀναφύονται εἰς τινὰ μέρη τοῦ σώματος, καὶ μέτριος πυρετὸς ἀκολουθεῖ· ἀλλὰ μετ' ὀλίγας ἡμέρας περὶ ἔρχονται τὰ συμπτώματα ταῦτα καὶ διὰ τῆς μικρᾶς ταύτης ἀταξίης τοῦ γενικοῦ συστήματος ἡ εὐλογία καθίσταται ἀβλαβής. Ὁ βουπνεμβολισμὸς ἐπιστεῦετο πολὺν μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν αὐτοῦ χρόνον ὅτι ἤθελεν ἐξ ὁλοκλήρου ἐμποδίσαι τὰς εὐλογίας· ἀλλὰ μακροχρόνιον πείρα ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ νόσος συμβαίνει καὶ τότε καὶ μετὰ τὸν βουπνεμβολισμὸν, καὶ παρατηρήθη, ὅτι πρῶτος τοῦ χρόνου, ἡλαττώθη ἡ δύναμις τῆς προφυλακτικῆς ἐνεργείας τοῦ βούμπου, καὶ τοῦτο εἴκυσεν μεγάλως τὴν προσοχὴν τῆς Εὐρώπης, καὶ εἰς πολλὰς καὶ

διαφόρους αἰτίας ἀπέδωκαν τὴν ἀποτυχίαν. Τὸ γενικότερον φρόνημα ὁμως περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης εἶναι ὅτι ἡ ἐπιρροὴ τοῦ βουπνεμβολισμοῦ εἶναι πρόσκαιρος, ὅθεν ἀπαιτεῖται ἡ ἀνανέωσις· δὲν γνωρίζεται δ' εἰσέτι πότε πρέπει νὰ ἐνεργῇται καὶ δεύτερον.

Εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην τὴν σήμερον γνωρίζεται ἡ νόσος εὐλογία καὶ δὲν ἐπιφέρει εἰς αὐτὴν οὐδεμίαν ἐλάττωσιν ἢ διαφορὰ τοῦ κλίματος· ἀλλὰ δὲν διατρέχει πλέον τὴν γῆν, ὡς ἐξολοθρευτικὸς δαίμων, ἀφίνουσα εἰς τὴν διάβασιν τῆς χιλιάδας καὶ μυριάδας θυμάτων. Ἡ θεία πρόνοια, ἣτις διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἰδίων αὐτῆς μυστηριωδῶν σκοπῶν, ἀνέχεται τὴν γέννησιν καὶ ἔκτασιν πολυαριθμῶν νόσων, ἐνισχύει τὸν ἀνθρώπινον νοῦν νὰ ἐφευρίσκη προσφυῶς ἱατρικὰ διὰ νὰ ἐλαφρύνῃ ἢ καὶ διόλου νὰ προλαμβάνῃ τὰ κινδυνώδη αὐτῶν ἀποτελέσματα.

ΠΕΡΙ ΕΛΑΙΟΠΟΙΪΑΣ.

Διὰ νὰ κατασκευάσῃ τις καθαρὸν καὶ ἥοσμον ἔλαιον, πρέπει αἱ ἐλαφαὶ νὰ ἦναι ὠριμοί, καὶ ἡ μὲ τὰς χεῖρας νὰ συνάζωνται, ἢ ν' ἀπλόνωνται ψάθαι ὑπὸ τὰ δένδρα, διὰ νὰ μὴ πίπτῃ εἰς τὴν γῆν ὁ καρπὸς, μήτε νὰ μένῃ πολὺν καιρὸν ἀνεκπίεστος. Τὸ ἔλαιον δὲ νὰ πλύνεται καὶ νὰ κατασταλάξῃ πρὶν ἔμβῃ εἰς τοὺς πίθους, νὰ μεταγγίζεταί ἀκολούθως εἰς ἀγία καθαρά, καὶ νὰ φυλάττεται εἰς δροσερὸν μέρος.

Τὸ διὰ ραβδίσματος τίναγμα τῶν ἐλαίων ἐλαττεῖ τὴν καρποφορίαν τοῦ ἔρχομένου ἔτους, καὶ σκορπίζει τὰς ἐλαίας, αἱ ὅποια χάνονται καὶ ῥυπαίνονται. Ἄν δὲ δὲν ἡμπορῇ τις νὰ ὑποστρώνῃ ψάθας ἢ πανία, πρέπει νὰ σαρῶνῃ τὸ ἔδαφος, καὶ νὰ κόπῃ τοὺς θάμνους καὶ τὰς ἀκάνθας· αἱ πίπτουσαι φυσικῶς ἀπὸ τὸ δένδρον εἶναι ἐλαιωδέστεραι, ἀλλὰ πρέπει νὰ συνάζωνται ἀμέσως διὰ νὰ μὴ ἀποκτώσιν τὴν ὁσμὴν τοῦ χώματος, τὴν ὁποίαν μεταδίδουν εἰς τὸ ἔλαιον. Ὅσοι ἔχουν ἐσκορπισμένα τὰ ἐλαιοδενδράτων, καὶ δὲν ἡμποροῦν νὰ περιμένωσι τὴν ἐντελῆ καὶ σύγχρονον ὥρίμασιν τοῦ καρποῦ, πρέπει νὰ τὰ ραβδίξωσι μετὰ προσοχὴν, εἰς τὸ ξύλον κτυποῦντες καὶ ὅχι εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. Ὀλίγοι κτηματῖαι μας ἐπιμελοῦνται τὴν ἐλαιοποιΐαν· οἱ περισσότεροι συνάζουσιν ὠρίμους καὶ ἁώρους ἐλαίας ὁμοῦ, καὶ τὰς θάλλουν ῥυπαρὰς εἰς ἀκάθαρτα πιεστήρια, τὸ δ' ἔλαιον, ἅμα ἐκβῇ, χύνουν εἰς ἀσκούς ἢ λάκκους ἀκαθάρτους· ἐπομένως τοιοῦτον ἔλαιον εἶναι κακῆς ποιότητος, καὶ ὀλίγον ἀφίνει κέρδος.

Εἰς τὴν Εὐρώπην καθαρίζουσι τὰς ἐλαίας ἀπὸ πᾶν ἀλλότριον, τὰς ἀφίνουσι δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας εἰς μικροὺς σωροὺς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἰδρύνωσι μόνον, χωρὶς νὰ πολυζεσταίνωνται καὶ νὰ ταγγίζωσι. Τὰς τρίβουν ἔπειτα εἰς τὸν μύλον, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὰ πιεστήρια, τὰ ὅποια διὰ τὴν ἐντέλειαν ἐκθλίβουν ὅλον τὸ ἔλαιον, καὶ ἡ ἐργασία ἐνταυτῷ ἐκτελεῖται ταχύτερον. Τὸ πρῶτον ἔλαιον, παρθενικὸν λεγόμενον, σπανίως ἀνακατόνουσι μὲ τὸ δεύτερον, καὶ οὐδέποτε μὲ τὸ τρίτον.

Ἐκαστον ἀπὸ τὰ διάφορα ταῦτα ἔλαια βάλλουν εἰς κάδους μετὰ ψυχροῦ ὕδατος, καὶ συγκιννοῦντες τὸ πλύ-

νοσι καλὰ. Ἀφοῦ δὲ τὸ νερὸν κατὰσταλάξῃ, συνάζουν μὲ προσοχὴν καὶ ἐπιτηδεύουσιν τὸ ἐπιπλέον ἔλαιον μὲ κουτάλαν, καὶ τὸ βάλλουν εἰς τὸν πίθον· ἀνοίγουν ἔπειτα μίαν τρύπαν εὐρίσκαμένην εἰς τὸν πυθμένα τοῦ κάδου, διὰ νὰ τρέξῃ τὸ ὕδωρ. Ὅσον δ' ἔλαιον μείνῃ καθὼς καὶ τὴν χυμώγην, τὰ βάλλουν εἰς μίαν δεξαμενὴν [γούρναν], εἰς τὴν ὁποίαν γύνουν καὶ ἄλλο ὕδωρ, ἀνακατόνοντες καλῶς, διὰ ν' ἀναεῖξῃ ὅλον τὸ ἔλαιον, τὸ ὁποῖον συνάζουν καὶ βάλλουν χωριστὰ, ὡς ὃν κατωτέρας ποιότητος. Τοὺς μύλους, τὰ ἐλαιοτριβεῖα, τοὺς κύρτους, καὶ τοὺς κάδους πλύνουν συνεχῶς· προσέχουν δὲ ὥστε οἱ πίθοι ἢ τὰ βαρέλια, ἐντὸς τῶν ὁποίων φυλάττουν τὸ ἔλαιον, νὰ ᾖναι καλοπαυμένοι καὶ καθαροί.

Τινὲς ἀφίνουν τὰς ἐλαίας τῶν συνηγμένας πέντε καὶ ἕξ ἡμέρας διὰ νὰ γίνῃ μικρὰ βράσις, ἥτις αὐξάνει μὲν τὴν ποιότητα καὶ διαύγειαν τοῦ ἐλαίου, ἀλλὰ τοῦ διδὲι βαρεῖαν ὁσμὴν· καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι τόσο καλὸν ὡς πρὸς τὴν γεῦσιν, μολονότι εἶναι ἐξίκετον διὰ φωτισμόν.

Οἱ ἐπιμελεῖς ἐλαιοποιοὶ δὲν εὐχαριστοῦνται μόνον μὲ τὸ πλῆσιμον τοῦ ἐλαίου εἰς τοὺς κάδους, διότι ἐμπεριέχει εἰσέτι μυζώδη τινα οὐσίαν, ἥτις, ἂν δὲν χωρισθῇ ἀπὸ αὐτοῦ, τὸ φθείρει μετὰ καιρὸν· ἡ ὕλη αὕτη κατακαθίζει εἰς εἴκοσι ἢ εἰκοσιπέντε ἡμέρας. Ἐὰν οἱ πίθοι εὐρίσκωνται εἰς θερμὸν μέρος, τότε τὸ μεταφέρουν εἰς ἄλλους καθαροὺς πίθους ἢ βαρέλια, τὰ ὁποῖα βάλλουν εἰς ὑπόγειαν, ἂν δὲν σκοπεύωσι νὰ τὸ πωλήσωσιν.

Τὸ κολὸν ἔλαιον πῆζει, ὅταν εὐρίσκεται εἰς δροσερὸν μέρος, καὶ καλοκλεισμένα ἀγγεῖα.

Τὰ καλῆτερα δὲ ἀγγεῖα πρὸς διατήρησιν τοῦ ἐλαίου εἶναι τὰ ἀπὸ ὕλων· καὶ τὰ ἀπὸ πηλὸν ἀλειμμένα· τὰ βαρέλια καὶ τοὺς ἀσκούς πρέπει ν' ἀποφεύγῃ τις, καθότι δὲν δύνανται νὰ διατηρήσωσι πολὺν καιρὸν ἀδιάφθαρτον τὸ ἔλαιον. Εἶναι καλὸν ν' ἀλειφώσῃται ἔξωθεν τὰ βαρέλια μὲ γύψον, ὅστις οὐδτερόνκει τὴν διασφθοράν καὶ ἐμποδίζει τὸ ἐξιδρωμα τοῦ ἐλαίου. Οἱ ἀσκοὶ πρέπει νὰ πλύνωνται καλὰ, ν' ἀλατίζωνται, νὰ στεγνύνωνται, καὶ νὰ δοκιμάζωνται πρὶν δεχθῶσι τὸ ἔλαιον. Οἱ λάκκοι εἶναι καλοὶ, ὅταν ᾖναι καλοκτισμένοι, ἀλειμμένοι κεραμῶν [κουρασάνιον] στεγνὸν καὶ καθαρόν. Εἰς ὁποιοὺνδήποτε ἀγγεῖον καὶ ἂν βάλῃς τὸ ἔλαιον, πρέπει νὰ ᾖναι καλῶς κλεισμένον, διότι ἡ ἐπαφὴ τοῦ ἀέρος γεννᾷ τὸ τήγνισμα καὶ τὸ πίκρισμα.

Οἱ παλαιοὶ κοττοσκεύαζον ἔλαιον ἀπὸ ἀώρου ἐλαίτης, τὸ ὁποῖον ὠνόμαζον ὁμράκινον ἢ ὠμοτριβεῖς· συνηγόν δὲ τὸ ἔλαιον ὅτε αὐταὶ ἤρχιζον νὰ μουρίζωσι κατὰ μέρος, προσέχοντες νὰ μὴ ν' πέσωσι κατὰ γῆς· ἔπειτα τὰς ἤπλωναν διὰ νὰ στεγνώσωσι, τὸ ἐπέρχας ἡλάτιζον αὐτάς, καὶ τὰς ἔφερον τὴν ἐπαύριον εἰς καθαρὸν μύλον, τὸν ὁποῖον ἐγύριζον ἐλαφρὰ διὰ νὰ μὴ συντριφθῶσιν οἱ πυρῆνες, καὶ διὰ νὰ τρέξῃ τὸ λεπτότερον μόνον ἔλαιον· τοῦτο δ' ἐπλυνον μὲ θερμὸν ὕδωρ, τὸ ἀφινον νὰ κατὰσταλάξῃ, τὸ ἔβαλον ἔπειτα εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα, καὶ τὸ ἐφύλαττον εἰς δροσερὸν μέρος. Ἦτον ἔλαιον καθαρώτατον, διευγεστάτον, καὶ γλυκύστατον, καὶ διήρκει πολὺν καιρὸν, καθὼς καὶ τὰ κατσκευα-

ζόμενα σήμερον εἰς Γαλλίαν, ὅπου μεταχειρίζονται τὸν αὐτὸν σχεδὸν τρόπον.

Τόμ. Γ' τοῦ Γεωπονικοῦ Συγγράμματος.

Ο ΚΑΛΑΙΣΤΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ.

Ἐρωτηθεὶς ὁ ἀλέξανδρος· ποῦ θέτεις τοὺς θησαυρούς σου; Σοφώτατα ἀπεκρίθη· «Μεταξὺ τῶν φίλων μου», πεπεισμένος διὰ ἐκεῖ ἦθελον φυλαχθῇ ἀσφαλῶς, καὶ ἐπισύραφῃ μὲ αὐτοῖς.

ΤΑ Εἰς Εἰρήνην Τεσσαρά Βήματα.

1. Προσπάθει νὰ πράττῃς παντοτε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μᾶλλον παρὰ τὸ ἰδικόν σου·

2. Προτίμα πάντοτε μᾶλλον νὰ ὀλιγοστεύῃς τὰς χρείας σου παρὰ νὰ ἀξάνῃς ὅσα ἔχεις.

3. Ἐκέλε πάντοτε τὸν κατώτερον τόπον, καὶ ἔσο ταπεινὸς πρὸς ἅπαντας.

4. Εὐχον πάντοτε ὥστε νὰ γίνεταί ὡς πρὸς σὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ὁ πράττων ταῦτα θέλει ἐξ ἁπαντος ἐμβῆναι εἰς ἀνάπαυσιν καὶ εἰρήνην.

Περὶ τῆς θεραπείας τῶν ὄσσι δάκρυται ἀπὸ λυσσώδεις σκύλους.

A.^{ον} Θλίψον πάραυτα μὲ τὰς δύο χεῖρας ὅλον τὸ πῆρξ τῆς πληγῆς, ὥστε τὸ αἷμα νὰ τρεξῇ ἐλευθέρως, καὶ νὰ ἐξαχθῇ ὁ σίελος·

B.^{ον} Νίψον τὴν πληγὴν μὲ μίγμα ὕδατος καὶ τινος ἀλκαλίου, καὶ μὲ ἀλουσίαν, σαπωνάδαν, οὖρον, θάλασσαν, λεμονόζωμον, ἢ καὶ μεκαθαρόν ὕδωρ.

Γ.^{ον} Ἐνῷ θλίβεται καὶ νίπτεται ἡ πληγὴ, θέρμανε κομμάτιον σιδήρου εἰς τὸ πῦρ, καὶ προσάρμοσον αὐτὸ βαθεῶς εἰς τὴν πληγὴν. Πρόσπεχε δὲ νὰ ᾖναι τὸ σίδηρον τόσον μόνον πυρωμένον, ὥστε νὰ δίνωται νὰ κανηριοῖσθῃ, δὲν πρέπει διόλου νὰ κοκκινίσῃ τὸ σίδηρον εἰς τὸ πῦρ.

Ἀόρατος πρόνοια κυβερνᾷ τὰ πάντα, καὶ ἂν βρέχῃ ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους ἀδιακρίτως, διακρίνει ὁμως τὰς γοεράς δεήσεις τῶν ἀδικομένων, ἀπὸ τὰς θριαμβικὰς δοξολογίας τῶν ἀδικούντων. Κοραῖς.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΜΟΝΗΣ.

Εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ διαβοήτου Ἀσιανοῦ δορυκτῆτορος Τιμοῦρου, κοινότερον λεγομένου Ταμερλάνου, κένεν ἰδίωμα δὲν ὑπῆρχε πλέον ἀξιοσημεῖωτον τῆς παραδόξου ἐπιμονῆς του. Ὅσον μεγάλης δυσκολίας καὶ ἂν ἦπντα, ποτὲ δὲν ὠπισθοδρόμει ἀφ' ὅ,τι ἅπαξ ἐπεχειροῦσε· πολὺ λῆκας δ' ἐπέμενε εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτοῦ ἀπὸ περιστάσεις, αἵτινες ἔκαμαν τοὺς περὶ αὐτὸν ὄλους ν' ἀπελπίζωνται. Εἰς τοιοῦτους καιροὺς διηγεῖτο τὰ ἐφεξῆς. Ήϊαν φορὰν, ἔλεγεν, ἠναγκάσθην, φεύγων ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μου, νὰ προσδράμω εἰς χαλασμένον οἰκοδόμημα, ὅπου ἐκόθισα μόνος πολλὰς ὥρας. Τοὺς λυπηροὺς μου διαλογισμοὺς ζητῶν νὰ